

AR „PABUDIMAS“ NETAPO NAUJA SOCIALINE KAUKĖ?

Pastaraisiais metais vis dažniau girdime apie „pabudimą“, „sąmoningumą“, „liudytoją“, „aukštesnę vibraciją“, „savastį“, „gryną, ar net kolektyvinę sąmonę“.

Socialiniuose tinkluose atsirado daugybė žmonių, kurie kalba beveik ta pačia kalba, naudoja tas pačias sąvokas, cituoja tuos pačius mokytojus.

Atrodo, kad formuojasi nauja socialinė tapatybė - pabudusysis.

Tačiau kyla klausimas: ar tikrai tai pabudimas, ar ego tiesiog persirengė naujais drabužiais?

Kol kyla mintis: „Aš esu liudytojas“, „Aš esu sąmoningesnis“, „Aš pabudau“, „Aš esu dvasingas“, dar yra tas, kuris save apibrėžia. O kur atsiranda tapatybė, ten vis dar veikia skyrimas į „aš“ ir „ne aš“.

Viena dualumo forma pakeičiama kita. Tų formų gali būti daugybė:

gėris - blogis,
altruistas - egoistas,
dvasingas - nedvasingas,
vidinis - išorinis,
tiesa - melas,
sėkmė - nesėkmė.

Keičiasi tik pavadinimai. Proto veikimo principas išlieka tas pats.

Todėl Mahajanos budizme, Lankavataros sūtroje, perspėjama sustoti ir šiame etape.

Buda sako, kad net labai gili meditacinė būsenos dar nėra galutinis pabudimas, jei jose išlieka „suvokiančiojo ir suvokiamojo pėdsakai“.

Todėl kalbama ne apie tobulesnį liudytoją, o apie išsilaisvinimą nuo paties skyrimo į suvokiantį ir suvokiamą.

Toje pačioje sūtroje sakoma:

„Išsilaisvinkite nuo suvokiamo ir suvokiančio skyrimo.“

Ir dar:

„Nėra nei suvokiamo, nei suvokimo, nei suvokiančiojo; nėra vardų ir nieko, kas turėtų savarankišką esmę. Iš tiesų tie, kurie remiasi skirtumais, dar neturi išminties.“

Jeigu nėra nei suvokiančiojo, nei suvokiamajo, tai kur lieka liudytojas?

Proto veikimo principas nepasikeitė. Pasikeitė tik kaukė. Dabar madinga socialinė rolė - vaidinti „pabudusį“.

Ir čia verta prisiminti Deimantinę sūtrą.

Buda joje aiškiai perspėja, kad jeigu arhatui kiltų mintis:

„Aš pasiekiau arhatystę.“

tai reikštų, kad jis vis dar laikosi „aš“ sampratos.

Trumpai tariant: kol dar yra „aš“ ir „ne aš“, dualumas dar neišnykęs.